Dosarul nr. 2c-1110/2025 2-25085315-12-2c-16062025-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

26 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru),

Judecător Angela Ciubotaru,

soluționând *unipersonal, în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar*,

cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Firma Construm” împotriva SRL „Megauto Grup” cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

La 12 iunie 2025, SRL „Firma Construm”, prin intermediul avocatului Ciumac Victor, a înaintat cerere de chemare în judecată către SRL „Megauto Grup” cu privire la încasarea datoriei în mărime de 13 000,54 lei, dobânda de întârziere în mărime de 16 307,09 lei, precum și cheltuielile de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată partea reclamantă menționează că, la 02 aprilie 2021, între reclamant SRL „Firma Construm”, în calitate de vânzător și SRL „Megauto Grup” în calitate de cumpărător a fost semnat un contract de vânzare-cumpărare pentru o semiremorcă de marca Piacenza, cu nr. de înmatriculare*****, anul producerii 1992, la prețul de 48 830,00 lei.

Susține că la aceeași dată a fost semnat actul de predare-primire, iar factura fiscală de livrare a bunului a fost la data de 12 aprilie 2021.

Menționează că ulterior între părți a avut loc relații economice ce au inclus prestări servicii și livrări reciproce. În urma compensării creanțelor, datoria inițială a pârâtului a fost stinsă parțial, cu un sold neachitat de 13 000,54 lei.

Suplimentar mai indică că în pofida că relațiile ulterioare și anume de prestări servicii și livrări reciproce nu au fost stabilite înscris separat, acestea se încadrează în mod juridic în regulile contractului de antrepriză în baza art. 946 Cod Civil.

Subsecvent indică că reclamantul SRL „Firma Construm” și-a onorat obligațiunile de construcție solicitate și recepționate de pârâtul SRL „Megauto Grup”, însă pârâtul nu a achitat integral remunerația.

Astfel, partea reclamantă indică că, având în vedere neexecutarea obligației bănești la data scadentă, a fost calculată o dobândă legală de întârziere în mărime de 16 307,09 lei, conform art. 942 Cod Civil raportat la art. 874 din Codul Civil.

Solicită partea reclamantă SRL „Firma Construm", încasarea din contul pârâtului SRL „Megauto Grup", datoria în mărime de 13 000,54 lei, dobânda de întârziere în mărime de 16 307,09 lei și cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 1 222,27 lei și a taxei de timbru în mărime de 200,00 lei.

În adresa cărora pârâtului SRL „Megauto Grup", a fost expediată citația, fiind restituit plicul cu mențiunea factorului poștal „nereclamat" (f.d. 39-40).

Or, în conformitate cu art. 102 alin. (7) Codul de procedură civilă, citațiile și înștiințările judiciare trimise la sediul persoanelor juridice și nerecepționate la expirarea termenelor de reclamare se consideră înmânate la data expirării termenului de reclamare chiar dacă destinatarul nu a reclamat corespondența de la oficiul poștal.

Referința pe marginea acțiunii nu a fost depusă.

Aprecierea instanței:

Studiind materialele dosarului, apreciind în conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă probele administrate, judecătorul ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Firma Construm" împotriva SRL „Megauto Grup" cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Din materialele cauzei se atestă că, la 02 aprilie 2021, între reclamant SRL „Firma Construm", în calitate de vânzător și SRL „Megauto Grup" în calitate de cumpărător a fost semnat un contract de vânzare-cumpărare pentru o semiremorcă de marca Piacenza, cu nr. de înmatriculare*****, anul producerii 1992, nr. șasiului *****, cu masa de 6 400 kg, masa maximă autorizată 36 000 kg, în stare bună de funcționare și rulare, cu toate accesoriile prevăzute, fără urme de avarii, nesechestrat sau ipotecat, la prețul de 48 830,00 lei, fiind predat în baza actului de predare-primire din 02 aprilie 2021.

Potrivit facturii fiscale seria/nr. *****din 12 aprilie 2021, totalul spre facturare este de 48 830,00 lei, precum și factura fiscală seria nr. ***** cu totalul spre achitare în mărime de 9 000,00 lei, au fost confirmate de către pârât contrasemnătură.

Conform actului de predare-primire din luna martie 2022, se atestă că, SRL „Firma Construm" în calitate de prestator a efectuat pentru „Megauto Grup" numit beneficiar, servicii de transportarea excavatorului în sumă de 9 000,00 lei.

Potrivit actului de verificare privind decontările reciproce la data de 03 aprilie 2024 între SRL „Firma Construm" și SRL „Megauto Grup" pentru perioada 01.01.2022 – 03.04.2025, constituie soldul de 13 000,54 lei.

Conform calculului dobânzii de întârziere, calculul dobânzii de întârziere constituie suma de 16 307,09 lei, fiind calculată pentru perioada 19.04.2021 – 26.05.2025.

La 11 aprilie 2025, din partea SRL „Firma Construm” a fost expediată somație către SRL „Megauto Grup” prin care solicită în termen de 2 zile de la data recepționării somației să achite în beneficiul lui SRL „Firma Construm” datoria în sumă de 13 000,54 lei, dobânda de întârziere în mărime de 16 105,58 lei și serviciile de asistență juridică în mărime de 2 500 lei, iar în total suma de 31 606,12 lei. Somația nu a fost recepționată, fiind returnată cu factorul poștal „nereclamat”.

Din întreg materialul probator administrat în cauză s-a stabilit că:

Reclamantul SRL „Firma Construm” solicită încasarea de la pârâtul SRL „Megauto Grup” a datoriei în sumă de 13 000,54 lei, a dobânzii de întârziere în cuantum de 16 307,09 lei și a cheltuielilor de judecată, întemeindu-și pretențiile pe contractul de vânzare-cumpărare din 02 aprilie 2021, pe actele de verificare a decontărilor reciproce și pe pretinse raporturi juridice de antrepriză și prestări servicii.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, (1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (2) Partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite. (3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate. (4) În cazul nerespectării prevederilor legii privind legalizarea probelor ori al pierderii unui document autentic, efectul defavorabil al nedovedirii afirmațiilor referitoare la circumstanţele de fapt ale cauzei va cădea asupra părţii sau altui participant la proces care a avut posibilitatea şi care trebuia să se asigure până la judecată cu probă veridică fără a suscita îndoieli. (5) Instanţa judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părţilor şi altor participanţi la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare şi să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

Totodată, potrivit **art. 121 Cod de Procedură Civilă** indică că Pertinenţa probelor, Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Art. 130 Cod de Procedură Civilă (1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. (3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. (4) Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa

judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. (5) Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii.

La fel, instanța constată că reclamantul nu a prezentat probe suficiente și concludente care să confirme existența unei obligații bănești certe și exigibile în cuantumul solicitat.

Instanța atrage atenția că, deși din materialele dosarului rezultă că între părți a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a semiremorcii din 02 aprilie 2021, iar bunul a fost transmis cumpărătorului, probe ce confirmă raportul juridic contractual, însă a omis să justifice prin probe prestarea serviciului și că efectiv au fost prestate.

Actul de verificare a decontărilor reciproce prezentat de reclamant nu poate constitui, prin el însuși, dovada suficientă a existenței datoriei, în lipsa documentelor justificative care au stat la baza întocmirii acestuia. Or, actul de verificare reprezintă un document contabil auxiliar și nu înlocuiește necesitatea prezentării probelor primare privind nașterea și executarea obligațiilor reciproce ale părților.

Mai mult, reclamantul invocă existența unor raporturi juridice ulterioare de prestări servicii și antrepriză, însă nu a prezentat contracte, comenzi, devize, procese-verbale de recepție sau alte înscrisuri care să permită instanței identificarea exactă a prestațiilor efectuate, a valorii acestora și a obligațiilor asumate de pârât. Simpla afirmare a existenței unor raporturi juridice și prezentarea unor acte unilaterale nu este suficientă pentru a demonstra existența creanței pretinse.

Potrivit art. 775 Cod civil, Buna-credinţă în raporturile obligaţionale (1) Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. (2) Este nulă clauza prin care se derogă de la dispoziţiile alin. (1).

Art. 858 Cod de Procedură Civilă, Condiţiile generale de executare a obligațiilor (1) Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. (2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit. (3) Valorile mobiliare nu pot fi transmise direct în contul achitării datoriei dintre două părţi sub sancţiunea nulităţii absolute, dacă dispoziţiile art.8 din Legea nr.184/2016 cu privire la contractele de garanţie financiară nu prevăd altfel.

Art. 901 Cod civil, Mijloacele juridice de apărare ale creditorului în caz de executare a obligaţiei (1) Atunci când, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condițiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligaţiei; b) să suspende executarea obligaţiei corelative; c) să reducă obligaţia sa corelativă;
d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare. (2) Dacă debitorul demonstrează că neexecutarea obligaţiei este justificată, creditorul poate recurge la oricare din mijloacele juridice de apărare prevăzute la alin. (1), cu excepţia executării silite în natură şi plăţii

de despăgubiri. (3) Creditorul nu poate recurge la mijloacele juridice de apărare prevăzute la alin. (1) în măsura în care a cauzat neexecutarea obligaţiei debitorului. (4) Mijloacele juridice de apărare prevăzute la alin.(1) care sânt compatibile pot fi cumulate. În special, creditorul nu este lipsit de dreptul la despăgubiri prin recurgerea la oricare alt mijloc. (5) Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligaţiei. (6) Părțile contractante pot prevedea că și alte evenimente decât neexecutarea obligației acordă creditorului toate sau unele dintre mijloacele juridice de apărare prevăzute la alin. (1). (7) Declarația creditorului nu produce efectul rezoluțiunii sau al reducerii obligaţiei corelative dacă la acea dată dreptul la rezoluțiune sau la reducerea obligaţiei corelative era prescris extinctiv, iar debitorul invocă această excepție înainte sau după declarație.

Instanța atestă că creditorul este îndreptățit să pretindă executarea obligației doar dacă dovedește existența acesteia. De asemenea, obligația trebuie să fie determinată și certă pentru a putea fi executată silit prin intermediul instanței de judecată.

Instanța conchide că probele administrate nu permit stabilirea cu certitudine a cuantumului obligației pretinse și nici a temeiului juridic exact al acesteia. În consecință, reclamantul nu și-a executat obligația procesuală de a demonstra integral circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile.

Cu referire la solicitarea privind încasarea dobânzii de întârziere, instanța reține că aceasta are caracter accesoriu față de obligația principală.

Potrivit art. 942 Cod civil, Dobânda de întârziere în executarea obligațiilor pecuniare (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. (2) Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobânzii prevăzute de contract. (3) Debitorul consumator are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plăţii este mai mic decât rata legală a dobânzii de întârziere. (4) În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobânda de întârziere calculată conform dispozițiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întârziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobânda de întârziere. (5) Pe perioada în care suma de bani nu este plătită la scadenţă cu justificare, debitorul datorează doar dobânda de întârziere la rata prevăzută la art. 874. Debitorul consumator nu datorează asemenea dobândă de întârziere. (6) Orice clauza contrară dispozițiilor prezentului articol în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.

Instanța reiterează că, dobânda de întârziere poate fi acordată numai în cazul existenței unei obligații bănești certe și exigibile neachitate la scadență.

Întrucât existența și întinderea creanței principale nu au fost dovedite în modul prevăzut de lege, nu există temei juridic nici pentru admiterea capătului de

cerere privind încasarea dobânzii de întârziere. Accesoriul urmează soarta principalului (accessorium sequitur principale).

Totodată instanța reține că reclamantul nu a demonstrat momentul exact al punerii în întârziere a pârâtului și nici temeiul legal al calculului dobânzii pentru întreaga perioadă revendicată, ceea ce constituie un impediment suplimentar pentru admiterea acestui capăt de cerere.

Referitor la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța observă că, potrivit cauzelor Kraska c. Elveției, Perez c. Franței și Dombo Beheer B.V. c. Olandei, procesul echitabil garantat de art. 6 §1 din Convenția Europeană impune ca hotărârea judecătorească să fie întemeiată pe probe suficiente și pertinente, iar sarcina probei să fie exercitată efectiv de partea care formulează pretențiile.

Instanța nu poate suplini lipsa probelor și nu poate admite o acțiune bazată pe simple afirmații neconfirmate prin mijloace de probă admisibile.

Cu referire la solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată instanța atrage atenția că, acțiunea se respinge, pretenția privind compensarea taxei de stat, taxei de timbru și a altor cheltuieli de judecată urmează a fi respinsă.

Art. 94, alin. 1) Cod de Procedură Civilă, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenții, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Având în vedere că acțiunea reclamantului a fost respinsă, solicitarea încasării cheltuielilor de judecată din contul pârâtului se respinge ca fiind neîntemeiată.

În atare cirucmstanțe, având în vedere că reclamantul nu a probat existența unei creanțe certe, lichide și exigibile, nu a demonstrat temeiul și cuantumul datoriei pretinse și nici condițiile necesare pentru acordarea dobânzii de întârziere, instanța ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În temeiul art. 94, art. 118, art. 121, art. 130, art. 236-241, art. 276^2-276^4 și art. 357 Cod de procedură civilă, precum și al dispozițiilor relevante ale Codului civil, instanța respinge cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Firma Construm” împotriva SRL „Megauto Grup” cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile articolelor 26, 94, 236 - 241, 243, 276^2 – 276^4, 357 din Codul de procedură civilă, judecătorul,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Firma Construm” împotriva SRL „Megauto Grup” cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Participanții procesului sunt în drept să solicite hotărârea integrală în termen de 30 zile. Termenul de 30 de zile este un termen de decădere.

Dispozitivul hotărârii judecătorești se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător /semnătura/ Angela CIUBOTARU

Copia veridică